

Діагностичні ПОМИЛКИ

Підготувала

Студентка 4 курсу 26 групи

Леоненко Христина

Діагностичні помилки - помилки в розпізнаванні захворювань і їх ускладнень.

Людині властиво помилятися, але, мабуть, ні в одній сфері людської діяльності помилки не тягнуть за собою таких частих і важких наслідків, як в області клінічної медицини, в тому числі і в діагностиці. Змінюється рівень медицини, поліпшується підготовка лікарів, впроваджуються в практику нові методи обстеження, змінюється характер помилок, але сама проблема діагностичних помилок залишається.

Лікарські, особливо діагностичні помилки, відбуваються частіше, ніж ми про це собі уявляємо. Повна невідповідність основного клінічного діагнозу основному патологоанатомічному зустрічалася в клініках в 30-40 рр. в середньому в 15- 16%, в 1964 р - вона зменшилося до 10% в загальній кількості діагнозів.

В даний час середній % невідповідності діагнозів дещо менше -10%, але значної тенденції до зниження не відзначається.

У більшості лікарських помилок, як свідчить аналіз, немає злого умислу, вони - наслідок низки об'єктивних і суб'єктивних причин в діагностичному процесі.

Слід розрізняти діагностичну і лікарську помилку - остання має більш широке поняття, оскільки вона включає і діагностичні помилки, і помилки, пов'язані з прогнозуванням і лікуванням захворювань.

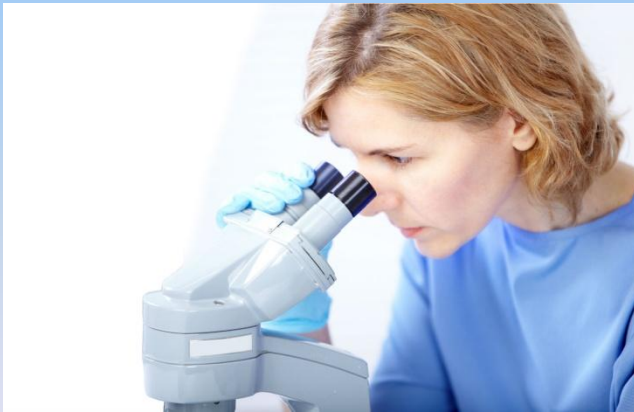
Для перевірки якості діагностики та виявлення діагностичних помилок існує два методи:

- вивчення ступеня збігу діагнозів одних медичних установ з діагнозами інших установ; це опосередкована перевірка істинності діагнозу;
- вивчення ступеня збігу клінічних і патологоанатомічних діагнозів, це - безпосередня перевірка істинності діагнозу.

Діагностична помилка характеризується повною або неповною розбіжністю клінічного та патологоанатомічного діагнозів.

Серед різноманітних причин діагностичних помилок найбільш важливі такі:

- погане збирання анамнезу, недостатнє осмислення його і використання в діагнозі;
- недостовірність об'єктивного обстеження хворого та неправильна інтерпретація його результатів;
- недостатність лабораторного та інструментального дослідження, неправильне використання результатів цього дослідження;

- дефекти в організації консультативної допомоги, яка зводиться до формального листування консультанта з лікуючим лікарем на сторінках історії хвороби, що підмінює спільне творче обговорення діагнозу. В процесі консультативного обслуговування можуть виникати і помилки консультанта, і недооцінка лікарем думки консультанта. Слід мати на увазі, що консультант виключає тільки «свої» захворювання і в силу вузької спеціалізації часом не бачить хворого в цілому;
- неповноцінне узагальнення даних обстеження хворого, а також невміле їх використання стосовно особливостей перебігу хвороби;
- тривалий безсимптомний перебіг хвороби;
- важкий стан хворого, що утрудняє його обстеження;
- рідкість захворювання або атиповий його перебіг.

В основі діагностичних помилок лежать наступні причини:

- незнання,
- недостатнє обстеження,
- помилки в судженні,
- помилки технічного порядку.

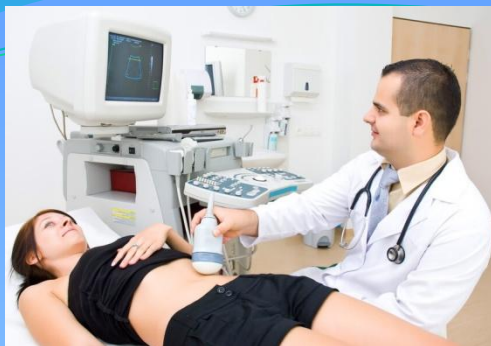
Зазначені причини помилок можна ще доповнити і такими, як погане володіння методами обстеження, обмеженість і недосконалість самих методів дослідження, обстановка, яка утрудняє обстеження, недостатня поінформованість лікаря в побудові діагностичних гіпотез, погане володіння діагностичним мисленням, просто незадовільне знання лікарем предмета, невміння розібратися в суміжних спеціальностях, безплановість, безсистемність або випадковість в обстеженні хворого, відсутність продуманої і методично обґрунтованої системи обстеження

Прийнято розрізняти об'єктивні і суб'єктивні причини діагностичних помилок.

Під об'єктивними причинами помилок розуміють причини і умови, які не залежать або мало залежать від лікаря, його ерудиції, відповідальності, ініціативи, а під суб'єктивними - цілком залежними від лікаря. Об'єктивні причини - це причини, пов'язані з недостатністю наукових відомостей про ряд захворювань, з відсутністю методу швидкого і безпосереднього дослідження, а також недоліки в організації та обладнанні медичних установ.

Об'єктивні причини не породжують неминучих діагностичних помилок, вони лише створюють можливість їх виникнення, реалізуються ж помилки тільки завдяки діяльності суб'єкта пізнання.

Суб'єктивні причини діагностичних помилок - це причини, пов'язані з суб'єктивними умовами, з яких головними є неухажне, поверхневе і покvapливе обстеження, недостатня теоретична і практична підготовка лікаря, безсистемність і нелогічність діагностичного мислення, легковажна гонитва за блискавичним, «блискучим діагнозом». Досвідченим лікарям відомо, що прагнення вгадати діагноз «з ходу», ще до з'ясування та вивчення всіх можливих клінічних та лабораторних даних, прагнення підмінити клопітку обслідувальну роботу і складний розумовий процес поспішністю, схоплюванням якогось випадкового діагнозу «навмання» - постійне джерело діагностичних помилок.

Таким чином, моральні якості лікаря - сумлінність, чесність, працьовитість, самокритичність мають важливе значення. Лікарі повинні ставитися до діагностики як до складного, комплексного і творчого процесу. Саме таке відношення до роботи допоможе уникнути основних діагностичних помилок.

Дякую
за
увагу